

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.
Néptanfőknek egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1.50.
Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség: Gromon- és Zrinyi-utca sarkán.

Kiadóhivatal: Csendes-utca TOTH-féle ház.

A munka érdekében.

Valahányszor a zordon tél hidege megakadályozza a mezei munkát, mindannyiszor önkéntelenül eszünkbe jut, vajjon mit művel ilyenkor az a sok dolgos kéz, a mellyel nyáron kint szoktunk találkozni a mezőn, a réteken és erdőkben, s hová tűnik el a nép, a mely az ország lakosságának legnagyobb kontingensét és leghatásosabb munkaerőjét képezi? Mit művel? Semmit. Hol tartózkodik? Otthon a rekedt levegőben. A jámborabb férfi, ha nem megy a kosmába, a kemence szurgiyikában heverész és pipázik, az asszony a padkán ül és az ablakon át nézi a hulló hóhelyeket, mely ha már magasra betakarta a ház elejét, lapátot vesz s eltakarítja, aztán visszaül a padkára és újból keresztbe teheti a kezét.

Ez a munka sorsa nálunk télen.

Most már nem lehet fuvarba járni. A „forposzt“ is kiment a dívból. A ló, kocsis csak arra való, hogy ne kelljen gyalogszerrel átmenni a szomszéd városba, a takarékhöz a kamatokat megvinni.

De hát ma már takarékpénztár van minden faluban, ahol a szegény embernek fölösön után nincs több költsége tizenöt—husz perzentum l.

Hála Istennek!

A tőkepénzeseknek legszebb téli multságuk a takarékpénztári közgyűlés. Szép oszlatékok juttat a megszorult nép kamatja és egy kis esinos alap és tartalék is halmozódik össze, amelyen aztán akár emeletes épületet lehet építeni a Wertheim-cassa fölé. És csakugyan mindenfelé a legszebb épület a takarékpénztáraké.

A részvényesek ezéjlei a néppel szemben az anya-

gi haszon biztos kiaknázásában rejlik s ha a törlesztés akadályának okául a munkahiányt emlegeti, a végrehajtásban kapja meg a választ.

Ezt a jogosságot nem akarjuk kétségbe vonni.

De azt szeretnők látni, hogy a vidéki takarékpénztárak, melyeknek legnagyobb részét hazafias intenció teremtette: segíteni a megszorult népen, „ne csupán vaskasszágában keresse üdvét“, hanem igazi hazafias céllal segítse is a népet a maga boldogulásához. Ehhez neki van a legtöbb eszköze és ereje.

A külföldi pénztézeteknek vagyona a nép munkáerejében rejlik.

Találkozott-e még a vidéken csak egy vagyonos takarékpénztár is, mely ismerve közgazdasági bajainkat a paragon heverő munka-erő fölségítésére csak egy fillért is áldozott volna, a nép igazi boldogulása céljából?

Pedig ez sokkal több kamatot biztosítana neki a váltó prolongálásánál, sőt csakis így biztosíthatná legjobban kölcsönben kiút több tőkét is.

Ha a megyei és városi közigazgatásra nem nehezednék rá a bürokratizmus bénító szelleme, hanem a lidércnyomás alól felszabadulva önkormányzatát saját és kizárólagos igényeinek megfelelő szabadabban teljesíthetné, nagy apparattussal bíró hivatalának munkálkodásán talán lehetne boldogító eredmény.

És ha a halomra gyűjtött vagyonnal bíró pénztézetnek nem jutna eszébe az ő saját sorsának jövőjébe betekinteni, a megye, a város, amely annak a kis kormányzatnak bajait és hibáit közvetlen közelről látja, sőt érzi, az előre látható pusztulás megakadályozásában, mint főtenyező állhatna elől.

Kimerjük mondani, hogy a vidéki pénztézetek sorát, ha gazdasági bajaink nem javulnak, veszély fenyegeti.

A veszély pedig a keresethiányban rejlik.

Németországban a kisebb pénztézeteket mindenütt ott találjuk az iparvállalatok keletkezésénél, sőt a kezdeményezés legtöbb helyütt az ő érdemük.

Ezek a külföldi iparvállalatok, amelyek a mi tehetetlenségünkől élnék és gazdagodnak, elviszik innen még azt a tőkét is, amit kamatképpen kellene befizetni a népnek.

Ha valamely iparvállalat alakulása jön szóba, folyton azzal a kifogással találkozunk, hogy nincs hozzá pénz, Nincs ám, nincs akarát! Ha egy-egy megyében lévő pénztézetek egymással egy iparvállalat létesítése céljából szövetségre lépnének mindjárt volna pénz, és nemcsak a saját, hanem más tőkepénzesek hozzájárulásából is. Hogy a vármegyék és a városok közigazgatásának nem jut eszébe a maga határában lévő természeti áldásokat kiaknázni!

Ha nincs is pénzük, ez még nem ok arra, hogy a kezdeményezés terét is kerüljék, sőt ezt tenni határozott mulasztás, mert nem hisszük, hogy a vidéki pénztézetek, melyeknek könnyen plausibilissé lehet tenni egy iparvállalat felvirágzásából eredő erkölcsi és anyagi hasznot, elzárkózának egyedülállóan való belebozsátkozás elől, tudva azt, hogy bő támogatásra számíthatnak.

És azonkívül, hogy biztos nyereség fogja munkájukat jutalmazni, kenyérhez és dologhoz segítik a népet.

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

A gyűrű.

— Novella a jövő századból. —

Írta: Krausz Bernát.

(Folytatás.)

Jáspis egyenesen a miniszter szobájának tartott és ezt oly könnyen tette, mintha csak saját lakásba menne. Már ebből is kitűnt, hogy minő befolyással bírt a miniszteriumban Jáspis!

Barna Jeremiás már meghökkenett, hogy követni merészelte őt és már-már sarkon fordult, hogy visszatérjen társához, midőn Jáspis hirtelen megállott és alig hallhatólag, de azért eléggé parancsolólag Jeremiás fülébe sugá: „Előadás után elvárom saját lakásában!”

Jeremiás majd sóbálványá változott e kijelentésre!

Jáspis, ez a kis isten, őt az ő szerény lakásában fogja — elvárni! Tehát előbb lesz Jáspis ott, mint ő maga! Hiszen különben azt mondta volna, hogy föl fogja lakásán keresni.

Hihetetlen! És mégis úgy mondta.

Jeremiásnak fülei esengtek, mintha csak egy tucsat esengetyű szólt volna mellettük.

Valami nagynak kell történni, vagy már meg is történt — tépelődik magában Barna Jeremiás, — mert különben Jáspis őt nem melta volna arra, hogy neki lakásán találják adjon.

Lehorgasztott fővel tért vissza társához, miközben ezer- és ezer gondolat cikázott át agyán.

Szöke Jeremiás egy kérdő pillantást vetett társára és már szólni is akart; de a szó hirtelen elhalt ajkán, mert e pillanatban megjelent a miniszter ajtónállója és értesőkre adá, hogy beléphetnek.

A miniszter dolgozó-szobája három részből áll. Az első, melybe az ifjak léptek, száz még száz kotta-álványal, hangjegymásolóképekkel, — különféle instrumentumokkal volt bebutorozva, a másodikban a miniszter titkárai dolgoztak és itt a berendezés a legpompásabb és legkényelmesebb volt. Nem hiányoztak azonban innét sem a különféle zenei instrumentumok, minők a hegedű, nagybőgő, brácsa, klarinét, cimbalom (pédállal és anélkül), zongora, orgona, harmonika (láb-, száj- és kézre való) hárfá, gitár, bigophon, ezintányér, nagy- és kis dob (rézenekkel és anélkül), trombita, fuvola (billentyűkkel és azok nélkül), arion ariston stb. stb., melyek részint mint faldisz, részint mint butoradarab ékítették a tágas termet; a harmadik részben volt maga a miniszter és itt csak átvesszekények álltak mindenfélő, melyekben

természetesen a miniszter személyei tündököltek, díszes aranyos fölirtaikkal.

Jeremiásnak egyenesen a miniszter szobájának tartottak, miközben tekinteteiket aláutasan a földre szegtezték, nehogy véletlenül a második szobában lévő Jáspisokkal tekintetük összekeveredjék, ami igen könnyen végzetessé válhatnék rájuk néze.

A miniszter, egy sudár termetű körülbelül 30—36 éves nő, (évéinek számát csak körülbelül lehet meghatározni, miután a nők, tudvalevőleg emancipálódnak ezen előre haladott korában is, szilárdan ragaszkodnak azon elvköz, hogy sohasem öregednek) épen úgy volt öltözödvé, mint Jáspis, csak a fejdisben különbözött tőle és egyáltalán minden más nőtől, amennyiben e korban a nők is mind úgy levágták hajukat, mint ma a férfiak és hosszú hajat viselni épen csak a miniszternek van megengedve.

A miniszter tehát vállait verő hosszú hajat visel és fején esinos pörge kalapot. Egyekben bő bársony bugyogót viselt, mely esontos térdein fölül szintén ugyanazon szövetből készült, aranyos kötéssel volt lecsorítva; azután sima, rózsaszínű harisnya és rövid szárú bakancs fejeztek be alul a toalettot.

Jeremiásnak földig hajoltak a miniszter előtt, ki — mivel épen cigarettének meggyújtásával volt elfoglalva — nem viszonozhatta az ödvözlést. Egyébként leereszkedőbb szokott lenni, mint Jáspisai és a két ifjú irányában nem is volt rideg soha, mert közeli rokonságban állott velük; különben alig juthattak volna be a miniszteriumba.

A két ifjura azon teendő várt, hogy a kótákat vigyék a miniszter előtt, midőn ez a zongoraterembe lép. Jeremiásnak ezt már többször tették s ezért utatására sem vára, mindegyik egy díszes kötésű kótakönyvet vett a kezébe és ünnepi posturába vágyva magukat, várták az elindulásra adandó jelt.

Mi azonban most nem fogjuk az estély felolvasását és az őriási sikert, melyet a miniszter újabb szerzeményével a 300.000 lönyi közönség előtt aratott, figyelemmel kísérsni; nem is fogunk a zongoraterembe talokolni, hogy az ott levő díszes közönség, mely természetesen mind nökből állott (hisz ilyenkor a férfiaknak otthon kell maradni, hogy a házra és főleg a gyermekekre felügyeljenek), megzemléljük és ezt nem tesszük egyszerűen azért, mert nem vagyunk oda hivatalosak; de különben is meg lehetünk róla győződve, hogy minden a legszebb rendben folyt le, hiszen csak 300 ezer és még néhány hölgy volt ott együtt.

Ehelyett azonban egy és más olyan dolgot fogunk megfigyelni, amit tudnunk kell, ha eseményeink további fejlődését megérteni akarjuk.

E korban a szerelem is nagyon megváltozott.

A szív ugyan megmaradt a régi (t. i. a mai), de a forma, melyben az nyilatkozik egészen más.

Miután mindenütt a nő viszi a főszerepet, e téren is az övé az első lépés.

Ha ugyanis egy nő valamely férfi iránt érdeklődni kezd és lassanként szerelemre lobban iránta, akkor küld neki egy jegygyűrűt, melyet az illető férfi vagy megtart, vagy visszaküld. Ha megtartja, akkor elárulta, hogy hajlandó a hölgy fölöltsítésének eleget tenni és ha kell, — szolgáljára lenni. Ha azonban a gyűrűt vissza küldi, ezzel kijelenti, hogy az ajánlatot nem fogadja el és ez esetben igen komoly következményeknek teszi ki magát. Nevezetesen a visszaautasított nőnek joga van öt nyilvánosan fellengérré állítani, ami után az illető férfi morális halottá lesz a társadalomra néve.

S miben áll ezen fellengérré állítás?

A következő eljárásban: A visszaautasított hölgy feljelentést tesz a „Könyhaművészet miniszterénél“, hogy x. y. ur (már t. i. a gyűrű visszaküldője) elhanyagolja rendeltetését, a sütés-, főzés-, mosás-, vasalás- stb. művészetekben, mind elméletig, mind gyakorlatilag a legjáratlanabb, — titokban dohányzik, mulatságokba keveredik stb. stb., mire aztán a szakminiszter őt szigorú vizsgálat alá veszi és a felperesnek ad igazat, amennyiben nemokora a világ összes hírlapjai közölni fogják a könyhaművészet miniszterének ítéletét, melynél fogva x. y. bűnösnek találtatván a jegygyűrű elfogadásától 10—20 évre eltiltatott.

Persze 10—20 év, mely a legkisebb büntetés, lefolyása után aztán már úgy sem jut eszébe senkinek őt jegygyűrűvel felkeresni.

Az olvasó tehát most már fölfoghatja a hatást, melyet Jáspisra a Barna Jeremiás fiokjában fölfedezett jegy-gyűrű tett.

Mondjuk minden kerületés nélkül, hogy Jáspisnak szándékában volt Barna Jeremiást egy gyűrűvel kitüntetni.

És ime, valaki már megelőzte! De tudta azt is, hogy ki az a szerencsés halandó, kiknek gyűrűjét ott fölfedezte. Ezért mondta, hogy: „megboszulom magamat!” Majd meglátjuk hogy teljesíti fogadását.

Az előadás befejeztetett a közönség frenetikus tapsviharba tört ki és mindenki sietett mely hajlongások közben a miniszternek ezen újabb sikeréhez „tisza szívből“ (azaz hogy „fájo szívből“, amit ez már mai nap is hölgyeinél divat) gratulálni.

(Folyt. köv.)

föl fognak olykor lépni s esérébe a miénk fognak olykor Bajára rándulni. Mint értesülünk, e körülmény által úgy a bajai, mint a zombori közönség abban a helyzetben lesz, hogy kiváló előadásokat fog végig élvezhetni s a társulat egy nívaura emelkedik az elsőrangú vidéki társulatokkal. Ohajjuk, hogy a hír valóban bizonyuljon.

*** Harmadik éves jubileum.** Mihelits Péter bács-bodrogh megyei kiadó-irodatiszt pénteken, nov. 23-án tartotta meg megyei hivataloskodásán 30 éves jubileumát, mely alkalommal szép ünnepeltetésnek volt tárgya. Mihelits Péter egyike a megye legrégebb tisztviselőinek; eddig tizenhat alispán és hat főispán alatt szolgálta híven és kitartó szorgalommal Bács-Bodrogh vármegyét. Nem czélunk itt a jubiléó érdemeit felsorolni, de egyet mást még sem hagyhatunk említés nélkül szereplésére vonatkozólag. Nevezetesen, hogy a megye részére nagy arhívumot rendezett be, melynek okiratai az alkalmi kezdetétől vannak összegyűjtve, szépen rendezve és leltározva. De egyik főérdeke az is, hogy a képviselőválasztások alkalmával a legnépszerűbb és leghasznosabb kortesnek bizonyult. Az utolsó zombori választás alkalmával kortosi működése majdnem vezetéssel vált rá a megye, amennyiben egészsége annyira tönkre tette a kirándulásokban, hogy 12 hónapra átkénytelen volt az ágyat őrizni. — No de azért a 30 év jubileum szép szám s mi is szívesen üdvözljük a veterán tisztviselőt méltósága általával.

*** Biagosch úr** — a mint értesültünk — több művészetpártoló kívánataira elhatározta magát, a jövő héten helyben egy második felolvasási estélyt tartani.

*** Dr. Holub Emil** holnap tartja felolvasását a színházban. Az Afrika utazónak meglehetősen nagy reklámot csináltak s úgy látszik, bőven jut pénz az általa rendezendő bécsi kiállításra. Hiába, ha az osztráknak pénz kell, csak jöjjen Magyarországra, elég egygyűnek vagyunk mi külföldi kultúrezelőkre áldozni, míg a magunk ilyes czéljait nagy hazafiasan mellőzzük!

*** Felolvasást és szavaltat tartott** pénteken este a Vadászkiert nygyterében Biagosch György, híres porosz recitator. Közönségünk úgy látszik nem valami nagy bizalommal viseltette iránta, mert vajmi kevesen jelentek meg, pedig megérdemelte volna. „A szőlő művészetnek a többi művészethez való viszonya” és „A drámai előadás művésze, ellentétben a szavaltás- és recitálásával” czimű értekezésében szép esztétikai tájékozottságát mutatta be. Majd Lenau „Die drei Zigeuner”-ét adta elő kétszer, szavala és drámai előadásban, élesen megkülönböztette a két előadási módot egymástól. Petőfi két művét is bemutatta a legsikerültebb német fordításban: A kislányt és az Örület. Szavaltában különösen tág hangzománnyal tűnt ki. A hangszerzet, nem is volt nála annyira mesteri, mint inkább a hangereje, a mivel a színezetet is pótolta teljesen. Gestusai természetesen itt-ott színészesek voltak. Shakespeare Julius Caesarjának forum-jelenete volt a legsikerültebb előadása, bár Antonius hatalmas beszédének satírját csak a vége felé kezdte érvényesíteni. Végül Baumbach Tempora mutantur és Gellert „Das Unglück der Weiber” czimű költeményét szavalta. Hisszik, hogy legközelebb tartandó második és utolsó felolvasásuk nagyobb méltánylást nyer művészeté.

*** Gyászír.** Goldscharek József sztanisítai plébános kerületi esperes, f. hó 22-én Sztanisiton hosszas szenvedés után elhalálozott. Temetése f. hó 25-én fog végbemenni nagy dísz és pompával. A temetési díszit Probojevits zombori jöhrü virág s gyász-mű kereskedése szolgáltatja, honnan mintegy 12 igen díszes nagy koszorú vitetett Sztanisitra, melyeket ugyan ezen üzletben ékítették föl gyászszalagokkal. Ugyanevak innen vittek Sztanisitra egy rendkívül szép érzékporsót s az összes temetési felszerelést. A gyászjelentés különben így hangzik: Tetszett a mindenható Istennek kinek beláthatatlan gondviseléssel intzi életünk napjait, Pöt. Goldscharek József Háj-Szt.-Lőrincről címzett prépostot, kiérdemült kerületi esperest és Sztanisies mezővárosának buzgó plébánosát életének 73-ik, üdözárságának 48-ik, s plébánosi tisztének 31-ik évében, hosszas és kinteljes betegség és az előkészítő szentségek áhítatos felvétele után, folyó hó 22-én magához szölitani. Az elhunytat hült teteje vasárnap, e hó 25-én, a sztanisiesi róm. kath. egyházzban reggeli 10 órakor tartandó gyászmise után fog az ottani sírkertben örök nyugalomra tétetni. Zombor, 1888. évh. november 23-án. Béke hamvain, áldás emléken! A zombori egyházkerület papsága.

A takarékpénztárak reformja. A közelebb felmerült takarékpénztári bukások és fizetéseképtelenségek ismét ráterelték a figyelmet a kereskedelmi törvény hiányaira, melyeknek módosítása és pótlása ma már idő kérdése. Magyar Pénzügy pályázatot hirdet egy a pénzügyintézetek reformjára vonatkozó munkára. A pályázat első díja 500 ft, a második 250 ft.

*** Elvi határozat iparügyben.** A földmívelés-, ipar- és keresk. miniszterium legutóbb hozott elvi jelentőségű iparügyi határozatában kijelentette, hogy minden gyáros köteles a gyárában saját költségén mindazt létesíteni és fontartani, a mi tekintettel az iparüzlet és telep minőségére, a munkások életének és egészségének lehető biztosítására szolgál. Az ebbeli intézkedések megtételére az a gyáros is köteles, a kinek gyára az iparotvény rendelkezése alá nem esik.

Színház.

Szerdán, nov. hó 21-én Lecocq Kisasszony feleségem czimű operetteje adatott gér publikum előtt.

Mintha megintá volna már közönségünk a sok operettet (mert minden második előadás az), hideg és közönyös marad a színház iránt akkor, ha a színpadon operettet hirdetnek. Csak ha valami kitünő darab van kifizve, csak akkor megy a rendes bérlőkön kívül más is az előadásra — míg ha színmű van hirdetve, ha még oly ismeretlen és kétes értékű is az — szépecskén megteklik a ház. Így történt a szerdai és csütörtöki előadásoknál is. A Kisasszony feleségemet nagyon kevesen, míg a Ferréolt csaknem egészen telt ház nézte meg.

Különben a Kisasszony feleségem előadása sem mondható valami szerencsésnek. Mintha kissé könnyelműen fogták volna föl a szereplők hivatásukat, mert a teljesen össze nem vágó ének, itt-ott hamis hangok, csak az elhamarkodásnak és nemtanulásnak lehetnek következményei. Ehhez járult még a zenekar gyengélkedése.

Marjolinet Zombori Ilona játszotta, de nem volt egészen elemében, a mit nála még nem igen tapasztalhattunk.

Avolin szerepébe Tordai Mariska nehezen tudta beledolgozni magát, de az első felvonás vége felé már belemelegedett és játéka tovább élvezetes volt, éneke azonban ezutal gyengének bizonyult s kezdetben nem is volt tisztá. Deák is furesa hangulatban volt, csak erőltette játszott, énekére sem fordított sok gondot.

Nyíregyházi Vilmos (Frikkel) éneke jó és határozott volt, az egyetlen a ki teljesen megállta helyét ez este. Moóri (Palamed) és Tisztai (Petersop) játéka is tetszett.

Csütörtökön nov. 12-én, Ferréol vagy egy rejtélyes gyilkosság, Sardou színműve, adatott szép közönség előtt.

Már a műnek czíme is sejtette némileg a történetet, mely a színpadon volt lefolyandó: egy büntény rémségei. Habár közvetlen nem is láthatuk a gyilkosság lefolyását, tapasztalhat az következményeiben.

A kulisszák mögött folyik a gyilkosság törvényszéki tárgyalása, az esküdtek (Franciaországban játszik a darab), az ügyész, az elnök föl-föl tűnnek a színpadon is, hogy a tárgyalás folyásáról hírt adjanak s izgatottságra hozzák a színpadon lévőket. Ott látjuk az elnök feleségét és Ferreolt (katonatiszt), a mint aggódnak, majd kétségbeesnek az ártatlan vádlott sorsa fölött. Ők ismerik a tulajdonképeni gyilkost, ott jár kezdtük s mégsem szabad szólniok, mert Ferreol az elnök nejétől kieszközölt rendez-vous alkalmával volt véletlen tanúja az esetnek. Lelkiismeretük iszonyúan kínozza mindkettőt. Végre azonban egy, a színpadon lefolyt hivatalos kihallgatáson jól dől el az egész: az elnök megbocsát nejeinek, a ki különben is elmaradt a találkozásióról és az igazi gyilkos is bevallja tettét.

Könnyen belátható ezebből is, hogy a mű a nézőnek nem kedélyre, hanem idegeire hat, a mi megengedhető többé-kevésbé a regényben, de a drámában éppen nem. Itt pedig csaknem kizárólag a gyilkosság vizsgálata képezi a mesét, egyedül az elnök nejeinek és Ferreolnak történetében nyilvánul a tiszta drámai elem. Ez azonban csak egy, nem elég erős ér a gyilkosság meséjében. Igaz ugyan, hogy a büntett háttérül szolgál, de ez a háttér nagyon világos és éles, úgy hogy idegeneket folytonosan foglalkoztatja és így nem tudunk eléggé tisztán gyönyörködni az igazi drámában, az elnök nejeinek szemünk előtt lefolyó történetben.

Nem gyönyörködtette tanit a „Ferreol”, hanem izgatva gyönyörködtet.

A főszerepeket Dombai (Ferreol) és Dombainé (Roberte, az elnök neje) játszották. Előbbi elég meleg és közvetlen volt játékában. Utóbbi, ha szerepét jobban tudja, egy legszebb alakítását mutatja be. Azonban a több jelenetekre így is elég gondot fordított s a hatás nem maradt el. (A mint haljunk, mindig késő osztják ki a szerepeket s így alig van alkalmuk a színészeknek betanulni azt. Segíteni kellene rajt!) Hevesi higgadt és inonáló törvényszéki elnök volt; a pathos (öntudatos) nélkülözöte előadásban és így is rokonszenves alakka tette a komoly tisztviselőt.

Tisztai gyenge volt államügyészjelvettesnek, a szerep elhalványult nála. Jobb lesz neki megmaradni a Róbert féle szerepeknél, ott nagyon jó színésznek bizonyult.

Moóri (Perissol, az esküdt) szépen és öntudatosan játszott. Deák (Martial, erdész) talán túlságosan mogorva és durva jelenség volt. Nem ártott volna szelidebb kifejezést adni neki, ha mindjárt gyilkolt is egyszer. Tordai Mariska és Bánházi Teréz kisebb szerepekben is hozzájárultak az előadás sikeréhez.

Szombatra az Arany ember-t tűzték ki, mára pedig Felhő Klári-t.

CSARNOK.

Levél a bokrétában.

— Hohó, majd leütsz a lábamról, mégse vennél észre?
— Ah-ah... pardon... szervusz... jó estét...
— Várj csak, hadd nézzem meg az óramat... Délelőtt kilencz óra... Hohó, és te jó estét kívánsz?

— Bocsás meg, oly zavart vagyok...
— Te fiú, neked valami bajod van.
— Semmi, semmi...
— Na, ne tagadd. Tudom hogy egykor jó pajtások voltunk, nincs titkunk egymás előtt... Persze, azóta menyecske van a házadnál...
— És anyós!
— Ohó, milyen elkeseredett hang... Tehát az anyós? Fiam, valj be mindent. Nem egyszer rántottuk ki egymást a hínárból, hátha most is sikerül.
A jó barátok karöltve járkáltak tovább.
— Hát tudd meg, kedves Benóm, hogy borzasztó jelenetem volt odahaza.
— Szegény Károly!
— Ugy elfotottam hazulról, hogy...

— Meg nem áltál, míg belém nem botlottál... De mi gonoszat is követél el?

— Azt, hogy nem akarok a népszínházba menni.
— No csak az a baj?
— Az ám, de a feleségem szeretne menni.
— Miért is nem mész?
— Az anyósom is...
— Ej, ej... Azért elmehetnél egyszer a feleséged kedvéért.

— De mikor nem tehetem, tiszta lehetetlenség.
— Mondt hát meg, hogy miért.
— Hallgass meg, bevallok mindent.
— Csupa ful vagyok.
— Ismered a szép Gondát?
— Ah, leány van a dologban? Oh, te vén kopé, halhaha, mindig a régi.

— Edes istenem, akaratom ellenére kerültem a hínárba...
— Mikor?
— Egy hónappal azelőtt.
— És még mindig benne rekedsz.
— Sőt még jobban bepipedek. Eleintemagam is azt gondoltam, hogy könnyű lesz tőle szabadulnom, s most már nem is akarok menekülni... Bolondulásig szeretem.

— Szegény fiú!
— Na, és most képzeld, ha megpillant, a mint nőmmel és anyóssommal a páholyban ülök... Hiszen fogalmad sines róla, házas ember vagyok!...

— Rotteneset volna!
— Irtoztatok!
— De azért lehetne segíteni a dolgon.
— Adj tanácsot, kedves barátom, belefoglallak imámba érte.
— Milyen kegyesség! Figyelj réam: Azonnal megveszed a páholyjegyet...

— Da Gonda!
— Csitt! Kibékítet a feleségedet...
— De hogyan?
— És az anyóssodat.
— Jaj!
— Este levelet írsz Gondának. Ertesítet, hogy vidéki rokonaid érkeztek, és azokkal vagy a színházban. Küldj neki virágot és azután szent lesz a béke.

— Pompás... megteszem... Isten áldjon meg!
— Szervusz!

— Kedves aranyos kis Karesikám, tudtam én, hogy nincs neked párod.
— Mit ne tennék meg, ha örömet okozok neked?
— Színházba menni oly hallatlan áldozat? Vóm uram, veti közbe az anyós dühös pillantással.

— De mama, szolt a menyecske.
— Nekem ne komédiázson senki!
— Mama, ön elfelejté, hogy számtanésos vagyok, komoly hivatalnok, az én helyem nincs a színházban. De azért szívesen elmegyek az önk kedvéért — szolt Károly méltóságosan.
Károly meglehetősen izgatott volt. Iparkodott szerfelett szeretetreméltó lenni. Udvartolt nejeinek s anyósának és csakugyan mire helyet foglaltak a páholyban, szent volt a béke.

Időközben talált rá módot, hogy virágcsokrot rendeljen Gonda számára és levelet esztásson bele, melyben tudtára adja a művésznőnek, hogy azok a hölgyek, kikkel a páholyban ül, vidéki rokonok.

Az előadás javában folyt. Károly megnyugvással vette észre hogy Gonda nem lövel felje haragos pillantásokat. Ennek annyira megörült, hogy neje számára is rendelt egy csokrot.

A csinos bokrétát elhozták.
— Mily kedves vagy, kiáltott föl a menyecske elragadtatva. Még az anyós is helyeslőleg bólintott fejével. Az asszonyka nézegette a virágokat. Egyszerre meglepett modulatot tett.
— Mi bajod lelkem? kérdé a mama.
— Level van a csokorban.
— Micsoda, rivalt fel Károly, ki merészel tudomom kívül levelet esempenstí hozzád?

— Csitt, vóm uram, — dormógi az anyós — ide néznek. A következő pillanatban kezében volt a levél.
— Elakorom olvasni, — sziszegi Károly.
— Előbb rajtam a sor!
A tisztas asszonyság olvasta a levélkét, és aztán megsemmisítő tekintettel fordult veje felé.

— Hogyan ön írta ezt?
— Mit, mit? rebegi Károly, ki rémületen vette észre, hogy anyósa azon levelet tartja kezében, melyet ő Gondának küldött.

— Ah, hát én vén elefánt vagyok, a leányom pedig egy vidéki bazsarózsa, kit magának kell színházba vezetni? Ah, drága galambomnak szölit színésznőket... Ah, ön galád házasságtörő. Menjünk leányom.

Es a hölgyek hirtelen távoztak, magára hagyva Károlyt, ki kétségbeesve tekintett utánuk.

A mint a felvonás véget ért, rohant Gonda öltözékébe.
— Az istenért, mit tettél a virággal?
— Píha, számon keret tőlem?
— De a szerencsétlenül téssz... Hiszen a csokorban volt...
— Ekszer... ékszer?
— Nem, hanem levél.
— Ah, úgy, nos hát tudd meg, hogy ha néha pénzügyekben vagyok, az érkező csokrokat azonnal eladom egy ismerős virágkereskedőnek... S ma meglehetősen szükségben voltam.
— Tönkre tettél... A feleségemet vettem meg a bokrétát.
— Hahaha, szegény kis bolondom, hahaha... Mikor váltok?
— Kigyó vagy... a feleségemmel majd csak kibékülök, de tőled válok.

Morózus.

Menet-rend.

Érvényes 1888. évi október hó 1-étől.

Szabadka — Baja.

Allomások	2512. vegy. v.	2502. szem. v.
Szabadka indulás	5.45*	2.45
Csikéria	6.32	3.20
Bács-Almás	7.18	3.52
Bikity Borsód	8.02	4.26
Baja érkezés	8.52	5.02

Baja — Szabadka.

Allomások	2501. szem. v.	2511. vegy. v.
Baja indulás	10.26	6.50*
Bikity Borsód	11.05	7.51*
Bács-Almás	11.45	8.47*
Csikéria	12.10	9.21*
Szabadka érkezés	12.40	10.00*

Szeged — Szabadka.

Allomások	701. szem. v.	703. szem. v.	711. vegy. v.
N.-Várad indulás	—	—	9.26
Szeged	7.50	11.44	8.50*
Horgos	8.29	12.25	9.36*
Paliás érkezés	9.04	1.00	10.15*
Paliás indulás	9.06	1.02	10.17*
Szabadkára érkezés	9.24	1.20	10.36*

Szabadka — Szeged.

Allomások	712. vegy. v.	704. szem. v.	702. szem. v.
Szabadka indulás	5.35*	2.35	6.34*
Paliás érkezés	5.54*	2.53	6.52*
Paliás indulás	5.56*	2.55	6.53*
Horgos	6.35	3.34	7.31*
Szeged érkezés	7.16	4.13	8.10*
N.-Várad	6.50*	—	—

Szabadka — Eszék.

Allomások	812. vegy. v.	804. szem. v.	814. szem. v.
Szabadka (vendéglő) indulás	5.40*	2.10	6.40*
Tavankut	6.15	2.35	7.20*
Bajmok	6.40	2.55	7.49*
Nemes-Milities	7.25	3.25	8.42*
Zombor	8.05	3.47	9.27*
Prigl. Szt.-Iván	8.36	4.08	10.02*
Szonta	8.55	4.22	10.24*
Gombos (vendéglő)	9.11	4.34	10.43*
Erdőd	10.40	5.25	11.43*
Dálya	11.29	5.39	13.07*
Dráva-Szarvas	11.50	5.56	13.30*
Eszék	12.21	6.18*	14.03*

Eszék — Szabadka.

Allomások	803. szem. v.	811. szem. v.	815. vegy. v.
Eszék indulás	8.26	3.46	11.31*
Dráva-Szarvas	8.54	4.23	12.03*
Dálya indulás	9.15	5.08	13.38*
Erdőd érkezés	9.31	5.24	13.56*
Gombos indulás	10.21	6.24*	15.20*
Szonta	10.36	6.46*	15.39*
Prigl. Szt.-Iván	10.51	7.09*	15.59*
Zombor	11.19	8.10*	16.59
Nemes-Milities	11.35	8.38*	17.23
Bajmok	12.12	9.37*	18.10
Tavankut	12.30	10.02*	18.32
Szabadka érkezés	12.55	10.42*	19.05

A 803. sz. vonat esatlakozik Szabadkán Budapest, Belgrád, Baja és Szeged felé, 811. és 815. vonat csupán Budapest-felé.

Szabadka — Belgrád.

Allomások	502. kol. expt.	506. szem. v.	504. gyors v.	512. szem. v.	512. vegy. v.
Szabadka indulás	8.54	1.46	6.24*	6.10	11.35*
Csantavér	—	2.29	—	6.37	12.36*
Topolya	—	3.05	6.58*	7.02	1.22*
Hegyes Feketehegy	—	3.42	7.17*	7.26	2.10*
Verbász Kulaj.	—	4.11	7.31*	7.49	2.52*
O-Kér	—	4.39	7.46*	8.11	3.32*
Kiszées	—	5.06	—	8.29	4.41*
Újvidék (vendéglő)	10.49	5.55	8.23*	9.03	5.24*
Zimony érkezés	12.18	9.04*	9.55*	11.15	—
Belgrád érkezés	12.32	—	10.10*	11.35	—

A Budapestről Belgrád felé közlekedő vonatknál az 512. számú vegyes vonat Szabadkától mint személyvonat közlekedik.

Belgrád — Szabadka.

Allomások	501. express	503. gyors v.	513. vegy. v.	507. szem. v.	507. vegy. v.
Belgrád indulás	2.30*	6.35*	5.55*	5.16	—
Zimony indulás	2.44*	6.00	6.30	5.48	—
Újvidék	4.16*	7.39	9.54	8.17*	10.56*
Kiszées	—	10.30	10.30	8.40*	11.49*
O-Kér	—	8.10	10.57	8.58*	12.26*
Verbász Kula.	—	8.25	11.30	9.21*	1.20*
Hegyes Feketehegy.	—	8.39	11.55	9.30*	2.09*
Topolya	—	8.57	12.36	10.06*	3.05*
Csantavér	—	9.14	1.04	10.27*	3.43*
Szabadka érkezés	6.01	9.34	1.45	10.52*	4.35*

A Zimonyból Budapest felé közlekedő 513. sz. vonat Szabadkától mint vegyes, onnét Budapestig mint személyvonat közlekedik, valamint az 507. sz. személy vonat Szabadkáról mint vegyes vonat közlekedik Budapest felé.

Megjegyzés: az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő *gal van jelölve.

NYILTÉR.)*

Hochfeinere Waflleider fl. 10.50 per Roben, und beifere Qualität venierbrot roben, und fudherie zeifere das Fabrik-Depot G. Henneberg (f. t. Hoflieferant) Zürich, Wafler umgebend, Weife 10 fr. Porto.

*) E rovat alatt közlitékert nem vállal felelősséget a szerk.

MATTONI-FÉLÉ
GISSHÜBLER
legjobb asztali- és Udító Itál,
kifünő hatásának bizonyuit köhögésnél,
gögebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.
Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Feladás szerkesztő és kiadó-lapkiadó.

DR. MOLNÁR GYULA.

HIRDETÉSEK.

MINDENMIT KAPHATÓ. 17 KITIUNTEFŐ FREM
LEGFINOMABB MINŐSEG
CHOCOLAT
SUCHARD
NEUCHÂTEL (SWEIZ)
CACAO
OLCSÓ ÁRAK.
KÖNNYEN OLDHATÓ KAKAO
12 db 1 Ks* 200 Cseveg
1 csomag

Uj üzlet.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség szives tudomására juttatni, hogy itt helyben a Szt-Háromság-tér és Basa-utca sarkán 181. szám alatt Tarczay Mór ur házában

uj fűszer-üzletet

nyitottunk és azt a mai kor igényeinek megfelelőleg a legjobb minőségű árúkkal, ugymint:

czukor, kávé, thea, rum, déli gyümölcsök

és

VALÓDI AMERIKAI PETROLEUM

stb. stb. berendeztük, a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyunk

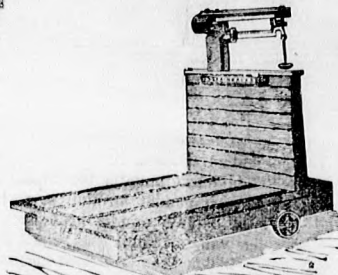
kiváló tisztelettel

MAYER és THUM.

1-3

Fairbanks-mérlegek

az egész világon a legtekélyesebbnek elismert mérleg-szerkezetek.



A szabadalmazott Fairbanks-mérlegek százados rendszerűek, rendkívül érzékenyek és telősullyal vannak ellátva. Tartósság, pontosság és könnyű kezelésükkel fogva az összes világkiállításon első díjat nyert legtekélyesebb mérlegek.

A jutányos árakban — melyek súlyokkal számított tízedes mérlegek áránál sem magasabbak — a hitelösítés, csomagolás és vasutrá való feladás költségei beemlőglattatnak. Gazdasági szeker- és zsák-mérlegeink, valamint marhamérlegeink a legkedveltebb mérleg-szerkezetek.

Gyártásunk állami felügyelet alatt áll.

Czím: Osztr.-magy. Fairbanks-társaság mérleg- és gépgyára John Block vezérigazgató

BUDAPEST, ANDRÁSSY-UT 23.

19-24

Árjegyzékkel és felvilágosításokkal szolgál a központi iroda. Gyár: Ujpest — K-Megyer.

Goldmann József, Zomborban.

Varrógép gyáriraktár s javító-műhely.



Van szerencsém a n. é. közönség figyelmét a fűteza Millasevits-féle házbánlevő gazdagon föl-szerelt raktáramra föllívni, melyben mindennemű varró- és mosógépek jobb minőségben, alkatrészek minden systema szerint, házi- és vendéglővillamesőngetyű,

telefon- és villámhárítók

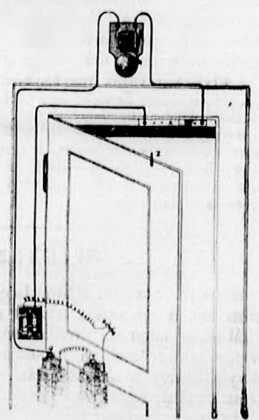
stb., stb. vannak, s azon udvarias kérelmet te-szem, hogy engem netáni bevasárlás esetén nagy-becsű megrendeléseivel szerencsésessen, elvül tűzvéni, ki magannak a legutánosabb föltételek mellett szolgálni ki vevőimet.

Egyszeremind ajánlom mechanikailag berendezett műhelyemet minden systema szerinti

varrógép kijavítását

továbbá házi vendéglői sürgöny telephon s villámhárítók bevezetésére egy évi jótállás sa legolcsóbb árak mellett.

Magamat a n. é. közönség figyelmébe ajánlvá, vagyok Zomborban, 1888. szept. hóban.



Tisztelettel

Goldmann József.

Oblát Karoly könyvnyomdájából, Zomborban.